

Pokret fokolara i jedinstvo hrišćana

Na kom putu i sa kojim perspektivama se pomera [ekumenska posvećenost fokolara](#)?

U svom govoru na nedavnom Međunarodnom kongresu episkopa u Katovicama u Poljskoj, Hesus Moran Kepedano (Španac, rođen u blizini Avile, u Španiji, 1957. godine), od 2014., [kopredsednik Pokreta fokolara](#), je istakao polazišta i karakteristike duhovnosti koja je II Evropska ekumenska skupština, 1997. godine nazvala „ekumenskom“.

"Pod rečju "duhovnost" mislim na način sprovođenja hrišćanske vere u život", rekao je Moran dodajući i lično iskustvo: "Upoznao sam [Kjara Lubik](#) i [Pokret fokolara](#) 1974. godine. Kao Španac, ja sam odrastao u katoličkoj sredini, o Jevanđelju se razmišljalo u crkvi. Ali ti novi prijatelji su mi predložili da ga primenjujem u životu. Želeo sam da promenim društvo, ali prvo iznenađenje je bilo što me je Jevanđelje promenilo“.

To su bile godine kontakta Kjara Lubik sa ličnostima iz raznih crkava, uključujući i vasiljenskog patrijarha Atinagoru I i nadbiskupa Roberta Runcie, ondašnjeg primata Engleske crkve. "Ova harizma izazvala je veliko interesovanje, a ponekad i više, kod onih koji nisu bili katolici".

Moran je podsetio na reči utemeljiteljke Pokreta fokolara, upućene publici od 7.000 sveštenika i monaha, okupljenih 1982. godine u auli Pavla VI u Vatikanu: "Marijino delo ne pripada samo katoličkom svetu. Mi smo jedna realnost među svima nama, uprkos ograničenjima koja podrazumevaju postojeće podele“.

Moran kaže: "Harizma koju je Bog darovao Kjari ima svoje korene u jednoj crkvenoj dimenziji koju mogu da dele sve vere, zato što proističe iz srca Jevanđelja. I ovo treba da se poveže sa prirodom duhovnosti koja dolazi iz te harizme: to je [duhovnost zajedništva](#) u slici Svete Trojice"

Ova duhovnost podstiče da u ekumenskim odnosima na prvom mestu bude "dijalog života",

"ekumenizam ljubavi", "istine" i "srca". Ti pojmovi i danas naglašavaju uzajamnost ljubavi koja ne zamenjuje teološki dijalog, već omogućava zbližavanje u dubokoj razmeni darova koji obogaćuju jedne i druge.

„Jedinstvo i pomirenje počinju u srcu, u susretu među ljudima, u prijateljskom otvaranju“, ističe Moran i nastavlja: „No jedinstvo koje živimo i tražimo - kaže - nije jednakost, već je sam Duh Sveti koji pobuđuje raznolikost“.

Dakle, to nije teorijski pristup, nego živo iskustvo jevanđeoske ljubavi, "ekumenska laboratorija" koje, na primeru fokolara povezuje hrišćane, pripadnike više od 300 crkava, i ono je prošireno, barem kao samosvest, u nebrojnim crkvenim kontekstima.

"Dijalog života je plodan - dodaje Moran - unutar i između parohija različitih crkava: kroz bratimljenja koja pomažu da se upoznamo i pronalazimo nove oblike saradnje u socijalnim i kulturnim projektima. Čak i mladi pripadnici različitih crkava su angažovani u prvim redovima kako bi podržali hitne humanitarne akcije ili pomogli najpotrebnijima".

Koje su posledice na teološkom nivou?

"Neki stručnjaci su bili pozvani da budu deo zvaničnog teološkog razgovora. Čak i na regionalnom i, pre svega, na nivou eparhije, mnogi se odazivaju".

Jedan od primera su teološki simpozijumi organizovani između profesora Rumunskog pravoslavnog fakulteta iz Kluža - Napoke (Rumunija) i [Univerzitetskog Instituta Sofija](#) u Lopijanu (Italija), gde je 14. decembra 2017. otvorena [ekumenska katedra nazvana po Patrijarhu Atenagori i Kjari Lubik](#).

«Tiho, ali uporno, Bog zacrtava nepovratan put da se ostvari njegov plan za čovečanstvo, univerzalno bratstvo».

Moranovo razmišljanje završava rečima "[Deklaracije iz Otmaringa](#) (Nemačka)" kojom je Pokret fokolara otvorio proslavu za 500. godišnjicu Reformacije: "Sa svim našim snagama želimo da podržimo crkve u zalaganju da se postigne potpuno i vidljivo zajedništvo. Mi ćemo učiniti sve što možemo da osiguramo da naše aktivnosti i inicijative budu potkrepljene ovim otvorenim i bratskim stavom među hrišćanima".